Dosarul nr. 4r-3176/25 Judecătoria Hâncești (sediul Central)
4-25018110-02-4r-19082025 Judecător Stanislav RĂU

D E C I Z I E
în numele Legii

12 iunie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Eugeniu BEȘELEA
Judecători Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către agentul constatator, Cătălin ZASTÎNCEANU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 5r-11/25 din 22 iulie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 364944 din 16.01.2025 din 16 ianuarie 2025, în privința lui **ȘOIMU Andrei** în temeiul art.238 alin.(3) Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 11.02.2025 până la 22.07.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 19.08.2025. până la 12.06.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 11 februarie 2025, contestatarul ȘOIMU Andrei, a înainta în Judecătoria Hâncești (sediul Central), contestație împotriva procesului verbal cu seria/nr. MAI06 364944, întocmit la data de 16.01.2025, în baza art.238 alin. (3) Cod contravențional.

În susținerea contestației a indicat că, la data de 16.01.2025, de către agentul constatator din cadrul SPA SSP al IP Hâncești, agent ZASTÎNCEANU Cătălin, a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenție și emis decizia de sancționare în privința cet. ȘOIMU Andrei. Potrivit acestuia, constată agentul constatator faptul că, la 16.01.2025, ora 11:03 în or. Hâncești, str. ***** conducând mijlocul de transport de model ***** pe str. *****, or. Hâncești, nu a acordat prioritate legală pietonilor la trecerea pentru pietoni nedirijată, ce în viziunea agentului constatator a fost încălcat pct.11 lit.f) din Regulamentul

Circulației Rutiere, încadrând astfel agentul constatator acțiunile cet. ȘOIMU Andrei în dispoziția art.238 alin.(3) Cod contravențional.

A menționat contestatarul că, cu actualul proces verbal cu privire la contravenție nu este de acord, or la adoptarea acestuia agentul constatator s-a expus atât verbal cit şi în scris că nu este de acord cu acesta. Or, în momentul încriminării comiterii faptei date, a solicitat acestuia să pună la dispoziție o probă care să ateste cele încriminate şi anume că nu a acordat prioritate pietonilor la trecerea de pietoni, chestiune care a fost evitată de agentul constatator. Faptul că a comis pretinsa contravenție nu este fundamentată nici pe un temei juridic, or probă cel puțin indirectă cu excepția celor expuse în procesul verbal contravențional nu sunt anexate la cauza contravențională, sau lipsind înscrierea în actul constatat astfel de mențiuni. Mai mult, a expus agentului constatator că la momentul antrenării în traversarea trecerii de pietoni, nu se afla nicio persoană care să efectueze careva deplasări, lipsind careva persoane să efectueze acțiuni de traversare. Consideră ȘOIMU Andrei că, în astfel de circumstanțe nu a încălcat nimic, or la momentul acțiunilor de deplasare cu mijlocul de transport nu era antrenată nicio persoană de a traversa trecerea de pietoni şi nici nu au fost stabilite careva intenții ale acestora.

A solicitat admiterea contestației cu anularea deciziei emise în cadrul procesului contravențional din 16.01.2025 cu dispunerea încetării procesului contravențional intentat în privința cet. ȘOIMU Andrei învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional, conform procesului verbal cu privire la contravenție seria şi numărul 4366125271890280 din 16.01.2025, pe motivul lipsei faptei contravenționale.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 5r-11/25 din 22 iulie 2025,* a fost admisă contestația depusă de către de ȘOIMU Andrei.

A fost anulat procesul-verbal seria/nr. MAI06 364944 din 16.01.2025 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia cu încetarea procesului contravențional în privința lui ȘOIMU Andrei, în legătură cu lipsa faptei contravenționale în acțiunile contravenientului.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, agentul constatator Cătălin ZASTÎNCEANU a declarat recurs* în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 5r-11/25 din 22 iulie 2025, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăți situația contravenientului.

În motivarea recursului agentul constatator a menționat că, Hotărârea Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 5r-11/25 din 22 iulie 2025 este neîntemeiată, din considerentul că, instanța a dat doar o apreciere probelor prezentate la materialele cauzei contravenționale.

Invocă faptul că potrivit prevederilor art.374 alin.(2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Art.385 Cod contravențional, statuează că agentul constatator este reprezentantul autorității publice care soluționează, în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de prezentul cod.

Potrivit prevederilor art.425 Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau

inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. Totodată, în conformitate cu art.440 Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare. Conform art.442 Cod contravențional, reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În contextul celor expuse, la constatarea încălcărilor pentru care se prevede sancțiunea privării de dreptul de a conduce mijloace de transport, agentul constatator pornește procesul contravențional, cu întocmirea actelor procesuale și desfășoară activitatea, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției. În baza probelor acumulate, care servesc la constatarea existenței contravenției, la identificarea făptuitorului, agentul constatator întocmește procesul-verbal cu privire la contravenție, întemeindu-și acțiunile pe probele acumulate, care constituie temei de remitere a cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

Subliniază faptul că agentul constatator, subsemnatul Cătălin ZASTÎNCEANU, a respectat normele procesuale și materiale expuse, totodată a prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravențional intentat împotriva cet. ȘOIMU Andrei.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu

cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a *respinge ca fiind nefondat recursul declarat de agentul constatator din cadrul IP Hâncești, Cătălin ZASTÎNCEANU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 5r-11/25 din 22 iulie 2025, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei contravenționale, Colegiul penal reține că, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 364944 întocmit pe numele lui ȘOIMU Andrei la 16.01.2025, în urma examinării cauzei contravenționale, agentul constatator a constatat faptul că: „ 16 ianuarie 2025, ora 11:03, în or. Hâncești, str. *****, ȘOIMU Andrei cu mijlocul de transport de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, nu a acordat prioritate legală pietonilor la trecerea pentru pietoni nedirijată.

La data de 11 februarie 2025, contravenientul ȘOIMU Andrei a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 364944 din 16.01.2025, în baza art.238 alin.(3) Cod contravențional.

Ca rezultat prin Hotărârea Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 5r-11/25 din 22 iulie 2025*,* a fost admisă contestația depusă de către de ȘOIMU Andrei și a fost anulat procesul-verbal nr. MAI06 364944 din 16.01.2025 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia cu încetarea procesului contravențional în privința lui ȘOIMU Andrei, în legătură cu lipsa faptei contravenționale în acțiunile contravenientului.

8. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Așadar, Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui ȘOIMU Andrei, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional.

Instanța de recurs atestă că, din conținutul procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 364944 din 16.01.2025, cercetat nemijlocit în ședință, nu rezultă fapta de care este acuzat ȘOIMU Andrei, or simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspunderea contravențională.

În conformitate cu art.238 alin.(3) Cod contravențional, constituie contravenție *neacordarea de prioritate legală pietonilor sau cicliștilor, se sancționează cu amendă de la 30 la 36 de unități convenționale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.*

Agentul constatator a reținut în sarcina lui ȘOIMU Andrei precum că el, aflându-se la volanul automobilului de model, *****, nu a cedat prioritate legală pietonilor care traversau regulamentar, ignorând prevederile pct.11 lit.f) din Regulamentul circulației rutiere. La stabilirea veridicității acestei circumstanțe, Colegiul alăturat instanței de judecată a fost în imposibilitate să examineze careva material probator, întrucât la materialele cauzei de către agentul constatator nu a anexat nici o probă în acest sens.

Prin urmare reieșind din materialele dosarului, instanța de recurs constată, că în susținerea învinuirii aduse lui ȘOIMU Andrei, la procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 364944 din 16.01.2025 n-au fost anexate careva înscrisuri, probe video relevante cauzei sau alte materiale, care ar confirma faptul că automobilului de model, ***** condus de ȘOIMU Andrei a ignorat prevederile pct.11 lit.f) din RCR, mai mult ca atât ȘOIMU Andrei nu și-a recunoscut vina în comiterea contravenției imputate, circumstanțe care impun în sarcina agentului constatator diligența de a acumula probe în vederea susținerii învinuirii aduse.

Per a contrario, Colegiul reține că, învinuirea adusă de către agentul constatator făptuitorului privind încălcarea regulilor circulației rutiere prin ignorarea prevederilor pct.11 lit.f) din RCR este una tendențioasă, contrară probelor existente la materialele contravenționale, astfel, pe cale de consecință, la examinarea recursului, instanța de recurs a fost în imposibilitate să constate existența laturii obiective în acțiunile făptuitorului de comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional, or fapta imputată lui ȘOIMU Andrei, nu a fost demonstrată de către agentul constatator prin probe concludente, utile și pertinente, pentru care motive instanța de recurs conchide asupra netemeiniciei încadrării juridice a faptei, în raport cu circumstanțele reale.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției conducătorului auto ȘOIMU Andrei în comiterea încălcării prevederilor art.238 alin.(3) Cod contravențional, sunt nefondate, iar acuzarea

formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale, nu poate temei de sancționare a persoanei.

Cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării recursului, Colegiul a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția lui ȘOIMU Andrei, în conjunctura în care, agentul constatator a stabilit în mod eronat pretinsa faptă contravențională admisibilă pe sectorul respectiv de drum, circumstanțe în care se remarcă lipsa dovezilor veridicității situației de fapt, reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul in *dubio pro reo,* or analizând materialele cauzei contravenționale, Colegiul penal a stabilit cu certitudine, că partea acuzării a prezentat în exclusivitate procesul- verbal cu privire la contravenție din 16.01.2025, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică „după propriile sale simțuri”. Astfel, pentru susținerea acestora, urma să se prezinte în ședința de judecată, dar şi să prezinte probe cu privire la cele constatate.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, *sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.*

Astfel, instanța de recurs remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art.7 Cod contravențional *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod*. Tot în acest context, potrivit art.375 Cod contravențional, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat sa dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional*.

9. Drept consecință, în privința făptuitorului nu se atestă nici o altă informație incriminatoare, decât cea stabilită conform constatării personale a agentului constatator din procesul verbal cu privire la contravenție, instanța de recurs concluzionează că vinovăția contravenientului ȘOIMU Andrei, de comiterea contravenției imputate, nu este dovedită şi nu se confirmă prin ansamblul de probe administrate în cadrul procesului contravențional.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea

de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

În susținerea poziției sale, Colegiul elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă utilă întru confirmarea învinuirii aduse lui ȘOIMU Andrei.

La fel, instanța de recurs învederează, că este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea faptul, că atunci când este posibilă întocmirea unui „probatoriu" în susținerea contravenției constatate şi sancționate, agentul constatator are obligația de a-l întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță. Or, contravenția prevăzută de art.238 alin.(3) Cod contravențional, face parte din categoria celor din domeniul circulației rutiere, care urma a fi stabilită cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, precum şi prin constatările personale ale ofițerului de patrulare. La caz, Colegiul atestă, că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza propriilor presupuneri, fără a prezenta careva probe importante pentru demonstrarea vinovăției lui ȘOIMU Andrei, or cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului, iar agentului constatator îi revine sarcina de a proba învinuirea imputată contravenientului.

Astfel, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ținut cont de faptul că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că cet. ȘOIMU Andrei a ignorat prevederile pct.11 lit. f) din RCR, iar simpla indicare a faptelor date în decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale nu poate servi drept temei de sancționare a persoanei. În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Potrivit principiul caracterului personal al răspunderii contravenționale prevăzut la art.8 Cod contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăție și numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*, instanța de recurs constată omisiunea agentului constatator de a stabili corect și obiectiv elementele constitutive ale contravenției și a încadra juridic fapta, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenitei în raport cu fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, prin probe pertinente și concludente și respectiv, ajunge la concluzia că este ilegal a trage persoana la răspundere contravențională în temeiul unui proces-verbal care constată în mod arbitrar fapta comisă și încadrarea acestei fapte în temeiul normei speciale din Codul contravențional.

Colegiul reține că este inadmisibilă și contrară inclusiv principiilor consacrate de Legea contravențională la articolele 5, 7 și 8, întocmirea unui proces verbal în lipsa unui suport probator suficient, care urmează a fi cercetat în mod obiectiv conform art.425 alin.(3) Cod contravențional, de către agentul constatator și care urmează să stea la baza formulării concluziei privind comiterea faptei în circumstanțe concrete, săvârșirea faptei de către contravenient, întrunirea a faptei comise de contravenient a tuturor elementelor constitutive a componenței de contravenție în baza căreia a fost încadrată juridic fapta, cât și lipsa circumstanțelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, sau al răspunderii contravenționale.

Respectiv, Colegiul penal concluzionează asupra lipsei unui suport probatoriu suficient în sensul art.425 alin.(1), (3) și (5) Cod contravențional și art.442 alin.(1) Cod contravențional, impune persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, la examinarea cauzei în fond de instanța de judecată sau la exercitarea dreptului său de a contesta actul de constatare a faptei contravenționale și de aplicare a sancțiunii, să își probeze propria nevinovăție, prin prezentarea probelor, fapt care presupune efectiv, transferul sarcinii probațiunii de la partea acuzării, la partea apărării, situație care încalcă într-un mod inadmisibil principiul prezumției nevinovăției.

Astfel în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar petiționarul respinge învinuirile aduse nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției. Or. potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (*cauza Anghel vs României*) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

10. Colegiul penal apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Conform prevederilor art.470 Cod

contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Cu referire la situația analizată supra, în cadrul examinării recursului, Colegiul a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția lui ȘOIMU Andrei, în comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional, în conjunctura în care, agentul constatator a stabilit în mod eronat pretinsa faptă contravențională admisibilă pe sectorul respectiv de drum, circumstanțe în care se remarcă lipsa dovezilor veridicității situației de fapt, reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acționează principiul in *dubio pro reo.*

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate. Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l). Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional. Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea încheierii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri. Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

11. Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către agentul constatator în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele. Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția

pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hâncești, Cătălin ZASTÎNCEANU și a menține Hotărârea Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 5r-11/25 din 22 iulie 2025, fără modificări.

12. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator, Cătălin ZASTÎNCEANU, împotriva Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 5r-11/25 din 22 iulie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 364944 din 16.01.2025 din 16 ianuarie 2025, în privința lui **ȘOIMU Andrei** în temeiul art.238 alin.(3) Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI